Ms 4752/74

Méltóságos Uram!

Már én is csak azt a megszólítást használom; bár nem éppen szeretem. Hálásan köszönöm azokat a szép napokra emlékeztető kedves sorokat, melyekkel f. é. november 17-diki ünnepeltetésem alkalmából megtisztelt.

Jól esett ez nekem a megemlékezésért, de főleg azért is, mert attól a férfiútól eredt, akit én ifjúkori Gyulai Pál társaságában rokonszenvesen ismerni, tisztelni és szeretni tanultam.

A köszönet mellett hiába való már az az el-késett óhajtás, hogy bár közvetlen tanúja és ré-szese lehetett volna Méltóságod annak az ünne-pélynek, melynél lélekemelőbb, fényesebb hatású ju-talmat bármily korú, bármily érdemes ember sem kívánhat vagy remélhet.

Ujitom köszönetem és őszinte szíves üdvözletem mel-lett

Miskolcz, 1911. nov. 27.

Szeretettel igaz tisztelő híve

Lévay József

Eötvös Lorándnak